

[Finansministeren.]

tioner beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensionsgivende lønning; for pensionsgivende lønninger under 6000 kr. er 2 af de 11 portioner dog beregnet som forskellen mellem en ordinær reguleringstillægsportion og et beløb svarende til de pr. 1. april 1954 nytilkomne portioner midlertidigt løntillæg (132—180 kr. pr. portion).

Der stilles nu forslag om, at antallet af omregnede portioner forhøjes til 13 for finansåret 1956—57 og til 14 for finansåret 1957—58. Samtidig foreslås det, at såvel de ved loven af 11. juni 1954 bevilgede 2 portioner som de pr. 1. april 1956 og 1. april 1957 nytilkommende portioner beregnes som forskellen mellem en ordinær reguleringstillægsportion og et beløb svarende til de pr. 1. april 1956 nytilkommende portioner midlertidigt løntillæg. De øvrige 9 portioner særligt tillæg beregnes som hidtil på ren procentbasis.

Der vil herefter pr. 1. april 1956 blive udbetalt tjenestemændene 27 ordinære reguleringstillægsportioner og 13 omregnede. Da tjenestemandsløven af 1946 trådte i kraft, udgjorde antallet af reguleringstillægsportioner 20.

Medens ugifte tjenestemænd over 30 år hidtil har oppebåret det særlige tillæg med beløb svarende til forskellen mellem de for forsørgere gældende portioner og den ordinære reguleringstillægsportion for ikke-forsørgere ($\frac{2}{3}$), er tillægget til ugifte tjenestemænd under 30 år ydet med $\frac{2}{3}$ af forsørgerportionerne. Med henblik på en ekstraordinær forbedring af lønningerne for ugifte mellem 25 og 30 år stilles der nu forslag om, at der for disse tjenestemænd fra 1. april 1956 sker omregning af 4 af de 13 portioner særligt tillæg, således at disse 4 portioner beregnes på samme grundlag som det særlige tillæg til ugifte over 30 år. Den pr. 1. april 1957 nytilkommende portion foreslås omregnet på samme grundlag.

Endvidere foreslås der en væsentlig lønforbedring for den lavestlønnede samgifte tjenestemand over 25 år, idet samtlige por-

tioner særligt tillæg fremtidig foreslås ydet som forskellen mellem halvt ordinært reguleringstillæg og de for forsørgere gældende tillæg, således at alle portioner omregnes på grundlag af den nye skala for det midlertidige løntillæg. Dette forslag betyder, at lavestlønnede samgifte tjenestemænd over 25 år fremtidig vil få udbetalt det særlige tillæg med et beløb, der overstiger det særlige tillæg til ugifte tjenestemænd med tilsvarende pensionsgivende lønning. Denne omstændighed vil i visse tilfælde — nemlig når tjenestemanden er mellem 25 og 30 år — kunne medføre, at en sådan samgift tjenestemandes samlede lønning bliver større end en tilsvarende ugift tjenestemandes. Da dette må anses for mindre rimeligt, er der i lovforslaget indføjet en bestemmelse, hvorefter en sådan eventuel lønforskel udlignes ved nedsættelse af den samgifte tjenestemandes særlige tillæg.

For pensionisternes vedkommende foreslås det særlige tillæg som hidtil ydet efter samme regler som for tjenestemænd.

De samlede merudgifter ved gennemførelsen af nærværende lovforslag vil for finansåret 1956—57 andrage ca. 51 mill. kr. og for finansåret 1957—58 ca. 74 mill. kr.

Jeg vil til slut gerne bemærke, at det foreliggende lovforslag ikke tilsigter at løse ligelønsproblemet, som må underkastes en grundig overvejelse i lønningskommissionen, men jeg vil understrege, at lovforslaget — som jeg nærmere har redegjort for — betyder en fortsættelse af den linie, der tidligere er lagt med henblik på en særlig forbedring af lønnen for ugifte og samgifte over 25 år. Medens tjenestemandsløven af 1946 således kun hjemlede reguleringstillæg til ugifte og lavestlønnede samgifte med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og halvdelen af satserne for forsørgere, vil gennemførelsen af det foreliggende lovforslag betyde, at der som følge af den stadig gunstigere beregning af såvel det midlertidige løntillæg som det særlige tillæg til ugifte og samgifte over 25 år sker en væsentlig tilnærmelse af disse lønninger til forsørgerlønningerne i forhold til de løn-